

ציטוטים מהזוהר בפרשת אמור

מתורגם

ושנינו, במעשה שלמטה מתעורר מעשה למעלה. אם אדם עושה מעשה למטה בראוי, כך מתעורר ב' בראוי למעלה. עושה אדם חסד בעולם – מתעורר חסד למעלה, ושורה באותו יום, ומתעטר בו בשבילו. ואם נזחג אדם ברחמים למטה – מתעורר רחמים על אותו יום, ומתעטר ברחמים בשבילו. ואז אותו היום עומד עליו להיות אפטרופוס עליו בשעה שיוצטרף אותו.

כמו זה בהפך של זה. (ועל הכל) אם עושה אדם מעשה אכזרי, כך מתעורר באותו יום ופוגם אותו, ואחר כך עומד עליו כמו אכזרי לכלותו מן העולם. באותה מדה שאדם מודד – כה מודדין לו.

ושנינו, שישאל נמנעה מהם אכזריות מכל שאר העמים, ולא ייראו מהם מעשה בעולם.

בא ראה, בשעה שישאל למטה שמחים במועדים הללו ומשפחים שבה לקדוש ברוך הוא, עורכים שלחנות, מתקנים עצמם בבלי נכבדים, המלאכים העליונים אומרים: מה טיבם של ישראל בכך? אומר הקדוש ברוך הוא, אורח עליון יש להם ביום הזה. אומרים: ולא שלך הוא, מאותו מקום שנקרא קדש? אומר להם: וכי ישראל אינם קדש, ונקראים קדש? להם ראוי לחזמין את האורח שלי, אחר מהצד שלי, שהרי הם דבקים בי, ואחד מצד של קדש, שבתוב (ירמיה ב) קדש ישראל לח'. הואיל וישראל נקראים קדש, ודאי שהוא אורח שלהם, משום שהזמנת האורח הזה היא מקדש, שבתוב מקראי קדש. שתחו בלם ואמרו: (תהלים קמד) אשירי העם שפכה לו.

אמר רבי יהודה, השמחה והשמירה של יום השבת הם על הכל, ומשום שהיום הזה מתעטר באבא ובאמא, ונוספת קדשה על קדשתו, מה שאין בן בשאר הימים, שהרי הוא קדש ומתעטר בקדש, ומוסיף קדשה על קדשתו, משום כך היום הזה הוא שמחת העליונים והתחתונים, בלם שמחים בו, ממלא ברכות בכל העולמות. בלם נתקנו (נזנו) ממנו. ביום הזה מנחת עליונים ותחתונים. ביום הזה מנחת הרשעים בגיהנם.

למלה שעשה הלולא לבנו היחיד, עטר אותו בעטרה עליונה, מנה אותו המלה על הכל. ביום הזה שמחת הכל. שומר אחר שהיה במקדש על דינם של בני אדם, היו בידו גברים שצריכים הריגה, וגברים שהיו צריכים לחלקה. בשביל כבוד היום הזה של שמחת המלה עזב את דינו, ושומר את שמחת המלה.

כך אותו היום, הלולת המלה עם הגבירה, שמחת האב והאם עליו, שמחת העליונים והתחתונים. בשמחת המלה בלם שמחים, ולא יצטערו בו. על זה כתוב (ישעיה נח) וקראת לשבת ענג. מה זה ענג? לא נמצא אלא במקום ששורה הקדש העליון, כמו שנאמר אז תתענג על ה'. שהרי ענג הוא על ה'. והיום הזה שהוא הלולת המלה, מתעטר באותה עטרה של ענג. זהו שבתוב וקראת לשבת ענג, מה שאין נמצא בן בשאר הימים.